

10. VIII. 2020.	PONEDJELJAK <i>Lovro</i>	+ Božidar Obadin + Stjepan Vaupotić	7 18:30
11. VIII. 2020.	UTORAK <i>Klara Asiška</i>	+ Veronika Samaržija + Mile Magdić	7 18:30
12. VIII. 2020.	SRIJEDA <i>Ivana Franciska</i>	+ Marija i Josip Žilavi + Barica i Franjo Peroš i Manda Ljubić	7 18:30
13. VIII. 2020.	ČETVRTAK <i>Poncijan i Hipolit</i>	+ Marko Bukvić - sprovodna + Nada i Zvonko Prevarek	7 18:30
14. VIII. 2020.	PETAK <i>Maksimilijan Kolbe</i>	za obraćenje grešnika i za duše u čistilištu + Ivan i rod. Đurđić i Novak	7 18:30
15. VIII. 2020.	SUBOTA <i>VELIKA GOSPA</i>	na nakanu i za duše u čistilištu ŽUPNA + Stjepan Flegarić	7 9:30 18:30
16. VIII. 2020.	20. nedjelja kroz godinu	na nakanu ŽUPNA + Marijan Mak i ob. Krstitović	7 9:30 18:30

to blago nalazi pohranjeno, pokazuje mu mnoštvo siromašnih kršćana, što ga je novcem iz riznice hranio i odijevao. Sada je taj novac bio izvan svake opasnosti da bude zaplijenjen jer je bio utrošen u najplemenitiju i najsvetiju svrhu. Razbojnik tako izigran usplamti mržnjom na vjeru koja zapovijeda takvu upotrebu dobara. On će sada napasti daleko dragocjenije blago što posjeduje čovjek, kod kojega nije našao nikakva novca. On mu želi ugrabiti sveti polog, koji je njegovo najveće blago. On poziva Lovru da se odreče Krista i nastoji strašnim mukama pobijediti neslomivu jakost đakonova duha. Kad prva mučenja ne postigoše ništa, uslijedila su im druga još okrutnija. Zapovijeda da se peku na vatri njegovi izranjeni i izbrazdani udovi, tragovi brojnih udaraca, te da se stavljaju na užareni roštilj, što je neprestano bio podgrijavao kako bi muke bile žešće i dulje trajale. O divlja okrutnosti, tako nećeš ništa postići! Raspadljivo će tijelo brzo umaći tvojoj svireposti, a kad Lovro uzide na nebo, ti ćeš ostati na cjedilu. Tvoji plamenovi nisu mogli nadvladati žar Kristove ljubavi. Vatra što gori vani slabija je od one što zahvaća nutrinu. Progonitelju, bjesneći protiv mučenika, iskazao si mu uslugu: Što sve nisi izmislio da pridoneseš slavi pobjednika, kad mučila za njega postadoše oruđem trijumfa? Radujmo se stoga, draga braćo, posve duhovnom radošću i neka nas smrt toga velikog mučenika potakne da kličemo u Gospodinu koji je divan u svojim svecima!«

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ

ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 31— Godina XIII — 9. kolovoza 2020. godine

19. nedjelja kroz godinu- godina A

ŽIVIMO U BOŽJEM SVIJETU

Evangelje: Mt 14,22-33

Pošto je nahranio mnoštvo, Isus odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. A pošto otpusti mnoštvo, uzide na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam.

Lađa se već mnogo stadija bila otisnula od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: »Utvara!« I od straha kriknuše. Isus im odmah progovori: »Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!« Petar prihvati i reče: »Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!« A on mu reče: »Dođi!« I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: »Gospodine, spasi me!« Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: »Uistinu, ti si Sin Božji!«

Ostala čitanja: 1 Kr 19,9.11-13; Rim 9,1-5;

Prvo čitanje devetnaeste nedjelje kroz godinu uzeto je iz Prve Knjige kraljeva u kojem čitamo kako se susreo prorok Ilija s Bogom, koji se nije objavio u zemljotresu ili u oluji, nego u tihom lahoru. Bog je na sličan tih način prisutan i u današnjem svijetu pa ga prepoznaju samo oni koji su sposobni stvoriti tišinu u svojoj duši. U drugom čitanju imamo strastvenu molitvu svetog Pavla za obraćenje židovskog naroda. Ova je tema postala aktualna u našim danima, kad neki predbacuju Papi Benediktu XVI. da je ostavio u liturgiji Velikog Petka molitvu za obraćenje Židova. Treba, međutim, precizirati da molitva ne govori o »obraćenju«, nego o tome da izabrani narod Starog zavjeta postigne puninu otkupljenja. Evangelje je odsjek iz pera svetog Mateja koji pripovijeda kako se Isus hodajući po vodi približio na neočekivani način svojim apostolima koji su se nalazili u teškoći, a pomislili da se radi o duhu. Dobro je znati da se Isus približava i k nama kad se nalazimo u kojoj tjeskobi, možda ne uvijek na takav način kako bismo to mi željeli, ali zasigurno uvijek tako da nas ohrabruje. Petru, međutim, to nije bilo dovoljno. I on je htio krenuti, samo što je napravio krivi korak. Gdje je zapravo pogriješio Petar pa potonuo? Pogriješio je u tome što nije imao povjerenje u Isusa. Više se bojao velikih

valova, nego se pouzdavao u Isusove riječi ohrabrenja,. Ali se ni tada nije utopio jer je Isus uhvatio ispruženu mu ruku i pomogao mu da ponovo izroni na površinu. Dobro je znati da Isus i nas uvijek nanovo hvata za ruke i pomaže nam da isplivamo na površinu. Ostali učenici nisu se ni pomakli i na prvi pogled kao da su se ponašali razboritije nego Petar: nisu se htjeli izložiti nikakvom riziku. Petrovo nam se ponašanje ipak nekako više sviđa nego ponašanje ostalih učenika. Petar je prije prepoznao Isusa u liku koji je koračao nad površinom vode, nego ostali koji su se usudili priznati da je Isus Sin Božji tek kad je već Petar prije njih izrekao molitvu povjerenja: »Gospodine, spasi me!« Što nam poručuje ovaj evanđeoski događaj? Prije svega nam poručuje da je Isus gospodar prirodnih sila. Dobro je znati da u svijetu ne vladaju neprijateljske sile, nego je gospodar svijeta Bog. To vrijedi i za naš život. Za vjernika ne postoji slijepa ili glupa sudbina ili slučaj, nego svugdje i u svakoj situaciji vrši se Božja volja koja je uvijek na dobro čovjeku. Drugo, ovaj evanđeoski događaj nam poručuje da mi ipak živimo u ovom svijetu pa se i mi moramo suočiti s neprijateljskim silama. Ima ovaj evanđeoski prizor i treću poruku. Isus se predstavlja svojim učenicima kao gospodar prirodnih elemenata, gospodar sile prirode. Zaustavimo se jedan čas pred ovom tvrdnjom jer se radi o zaboravljenoj istini. Gospodar svijeta je Bog, a ne čovjek. Mi stanujemo u njegovom svijetu. Dragi smo gosti, ali samo gosti, a ne domaćini. To znači da smo odgovorni Bogu za svijet što nam ga je povjerio na korištenje i na čuvanje. Odgovorni smo za talente koje nam je dao, odgovorni smo za sva materijalna i duhovna dobra koja su nam povjerena. Osjećaj odgovornosti danas je nekako otišao u pozadinu. Stoga će biti korisno promisliti da brak i obitelj nije samo ugoda i sreća, nego i odgovornost; odgovornost bračnih drugova jedno za drugo i zajednička odgovornost za djecu. Zato se brak ne može »razriješiti« samo zbog toga što se netko ne osjeća sretnim. Isto vrijedi za svećeničko i redovničko zvanje: ono je preuzeta odgovornost za druge. Katekizam Katoličke Crkve na više mjesta upozorava na našu odgovornost za stvoreni svijet. Ovako piše u Broju 373: U Božjem naumu muž i žena pozvani su da kao Božji »upravitelji« »podlože« zemlju. To vrhovništvo ne smije biti svojevoljno i rušilačko gospodstvo. Na sliku Stvoritelja »koji ljubi sva bića« (Mudr 11,24), muškarac i žena pozvani su da sudjeluju u božanskoj Providnosti prema ostalim stvorenjima. Zato su odgovorni za svijet što im ga je Bog povjerio. Kad je riječ o odgovornosti, onda to ne smijemo shvatiti samo kao teret, nego prije svega kao privilegiju. Evanđelja uvijek naviještaju radosnu vijest. Ako želimo odgovornost izraziti kao radosnu vijest, onda bismo ovako mogli reći:

jedino je čovjek koji je stvoren na sliku i priliku Boga sposoban preuzeti odgovornost za stvorenja Božja. Stoga osjećaj odgovornosti je snažan znak kršćanske zrelosti.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

VELIKA GOSPA

U subotu je VELIKA GOSPA. Ovdje će mise biti u 7 - 9,30 - 18,30. Glavno je proštenje u MOČILAMA gdje je svečana misa u 11 sati.

Sv. Rok

U nedjelju je blagdan sv. Roka i proštenje je u Koprivničkim Bregima. Glavna misa je u 11 sati.

Sveti Lovro Đakon, đakon i mučenik († 258.), spomendan 10. kolovoza

Mnoge naše župne i filijalne crkve posvećene su svetom Lovri, mučeniku, te na njegov blagdan slave svoj crkveni god. U Rimu, gdje je bio i mučen, posvećena mu je krasna bazilika, a osim nje je šest drugih crkava. Već od V. stoljeća, a nadasve u srednjem vijeku, nije bilo biskupije ni grada koji ne bi imali bar jednu crkvu njemu na čast posvećenu. U Rimu je blagdan Sv. Lovre po važnosti dolazio odmah poslije blagdana apostolskih prvaka Petra i Pavla. Uz njih je smatran kao glavni uzročnik pobjede Rima nad idolima, često puta uspoređivan s đakonom prvomučenikom Stjepanom. Lovro je bio učenik pape Siksta II., koji ga je zbog njegovih mladenačkih vrlina, a osobito nevinosti, ljubio kao što otac ljubi najboljega sina te ga, unatoč mladoj dobi, uvrstio u broj sedmorice uglednih rimskih đakona. Papa mu je preorekao da ga čeka teška borba za vjeru u Krista. Papa je rekao đakonu Lovri neka povjereno mu crkveno blago podijeli siromasima. On je to poslušao te pošao u Hipolitovu kuću, u kojoj je bila ubožnica za siromahe koje je već prije pomagao. Sve im je podijelio. Stoga je mogao za vrijeme Valerijanova progonstva, kad ga je sudac istražitelj upitao za blago Crkve, uprti prst u siromahe te reći: »Evo blaga Crkve!« Na to je bio mučen, izbičevan te na roštilju spaljen. Nalazeći se na tom užarenom strašnom mučilu, dobacio je okrutnom tiraninu: »Na jednoj sam strani pečen, okreni me na drugu!« Mučeništvo se Sv. Lovre prema pouzdanim pisanim izvorima zbilo 10. kolovoza 258. Zagovornik je u bolima od opekline i križobolja. Jedan od najljepših govora izrečenih u čast Sv. Lovre potječe od pape Leona Velikog. U tome govoru ovako veliča mučenika Lovru: »Bijes je poganskih vlasti bjesnio obarajući se naročito na kler. Bezbožni je progonitelj iskalio svoj gnjev na đakonu Lovri, koji je imao prvo mjesto ne samo u službi sakramenata, nego još više u upravljanju crkvenim dobrima. Zatvaranje samo jednog čovjeka obećavaše mu dvostruki plijen; jer ako bi se domogao crkvenog blaga, domogao bi se i onoga što je najviše želio: da se Lovro odrekne prave vjere. Čovjek pohlepan za bogatstvom i neprijatelj istine oruža se, dakle, dvostrukom bakljom: lakomošću i bezbožnošću. Od nedužnog čuvara svetoga blaga traži da mu preda novčana sredstva Crkve, predmet svojih pohotnih želja. Čestiti đakon, htijući mu pokazati gdje se